

okénko

do života farních společenství ve Šlapanicích, Podolí a Praci

Ročník XXVIII., číslo 1

Vyšlo 20. března 2016

NA OKRAJ MISÍ

Naše misie už téměř měsíc patří historii. Nevěřicně kroutím hlavou a říkám si: „Co to jen bylo?“ Už dvakrát jsem zařizoval pro farnost lidové misie, ale žádné se tak nevtiskly do života farnosti i do života mého jako tyto. Čím to bylo? Upřímně řečeno, nevím. Anebo vlastně vím...

Výběr misionářů? Když jsem se obrátil na redemptoristy z Tasovic, řekli mi, že už misie nedělají, a poslali mě na Svatou Horu. Na Svaté Hoře mě odkázali do Frýdku–Místku, odtamtud zase někam, odkud se už neozvali. A tak jsem se na setkání kněží zeptal olomouckých spolubratrů a ti mi dali tip na Vincentiny z Loštic.

Pečlivá příprava programu? Můj ty smutku, vždyť jsme to lepili jak vlaštovčí hnízdo! Něco otec Pavel, něco já, nápady přicházely postupně, a nebýt toho, že se misie náhle přihrnuly, vylepšovali bychom program až do aleluja (toho velikonočního).

Když jsem pak poslouchal promluvy otců Pavla a Jana, říkal jsem si, že jsou to všechno známé věci, nic nového. A může se stát, že půjčíte nahrávky z misí někomu, kdo se jich neúčastnil a on řekne: „Hmm... pěkné... a něco zajímavějšího nemáš??“

A tak čím tedy ty misie byly tak neobyčejné? Tajemství je prosté. Od začátku jsem si řekl, že se za to budeme modlit - vím, že tady se lidé rádi modlí. A tak jsme denně poctivě zařazovali misijní přímluvu, lidé se po růženci modlili za misie, zahájili jsme nověnu k Duchu svatému, křížovou cestu, připojili se k nám nemocní a ve svých soukromých modlitbách jste pamatovali i mnozí z vás.

A stal se zázrak: Bůh způsobil, že slova mnohokrát slyšená nám najednou přešla z rozumu do srdce a věci dávno známé se rozzářily. Už to nebyly nezávazné informace, ale Boží formace. Pán se dotknul našich duší. Znovu si v hlavě přehráváme film onoho týdne, každý vzpomínáme na okamžiky, které nás nějak zasáhly. A přede mnou se vynořuje prastará pravda o síle modlitby a o tom, jak Bůh není omezen mírou (ne)dokonalostí lidského snažení. Nezbyvá než mu stále znovu a znovu děkovat, protože jeho milosrdenství je opravdu nekonečné...

P. Jan Nekuda, farář

MATRIKY

Z vody a Ducha svatého se znovu narodili:

datum		místo křtu
3.1.	Sebastián Tomáš Zrza ze Šlapanic	Šlapanice
3.1.	Nina Katarína Macháčková ze Šlapanic	Šlapanice
10.1.	Klára Marie Buchtová z Jiříkovic	Šlapanice
7.2.	Filip Štěpán Kuchařík ze Šlapanic	Šlapanice
28.2.	Jindřich Jordán Janoch z Jiříkovic	Šlapanice
27.12.	Karolína Marie Medková	Podolí
24. 1.	Terezie Alžběta Rábová	Podolí

Ve společenství víry, naděje a lásky se s námi rozloučili:

+		ročník
3.12.	Jarmila Poulíková z Jiříkovic	1920
15.12.	Antonín Čech z Bedřichovic	1929
18.12.	Božena Budíková z Kobylnic	1934
31.12.	Zdeněk Kreidl ze Šlapanic	1928
22.1.	Bohumil Žemla z Ponětovic	1928
2.2.	Marie Miklíková ze Šlapanic	1933
16.2.	Eva Kalvodová ze Šlapanic	1936
16.2.	Anna Jelínková ze Šlapanic	1944
26.2.	Oldřich Maixner z Bedřichovic	1940

Z KALENDÁŘE FARNOSTI ŠLAPANICE

- 21.-23.3. návštěvy nemocných
- 25.3. noční velkopáteční křížová cesta v Loučkách (Jiříkovice)
- 16.4. 1. sv. zpověď dětí
- 24.4. prosebný průvod do polí za úrodu
- 2-4-6.5. návštěvy nemocných
- 7.5. farní pout' do Křtin
- 8.5. slavnost výročí posvěcení kostela v Ponětovicích
- 14.5. svatodušní vigilie

- 22.5. 1. sv. přijímání
- 26.5. průvod Božího Těla
- 28.5. národní pout' do Krakova
- 29.5. pout' Bedřichovice
- 30.5-1-3.6 návštěvy nemocných
- 3.-5.6. farní víkend
- 12.6. mše za hasiče Jiřkovice

Z KALENDÁŘE FARNOSTI PODOLÍ

- 18.6. farní den
- 15.5. pout' v Podolí – Slavnost Soslání Ducha svatého
- 12.5. pout' podolské farní charity do Žarošic
- 8.5. slavnost posvěcení kostela sv. Jana Nepomuckého v Podolí
- 16.4. pout' farnosti Podolí a Prace do Žďáru nad Sázavou a Slavkovic v jubilejním roce milosrdenství
- 27.3. slavnost Zmrtvýchvstání Páně
- 20.3. květná neděle
- 19.3. diecézní setkání mládeže
adorační den farnosti Podolí

OHLASY NA MISIE

Nikdy bych si nepomyslel, že se ještě dožiji uspořádání lidových misí, samozřejmě prvních v životě. Nemíním ani tak hodnotit jejich průběh, ani sváteční atmosféru nepostrádající prvky humoru. Otcové misionáři byli jistě dobře připraveni, nevyskytla se "hluchá" místa, plni energie se nám naplno věnovali, a to ne proto, aby nám ukázali, jak jsou dobří, ale aby nám přiblížili náš cíl - věčný domov v Božím království. A tak myslím, že by každý z nás měl zhodnotit svůj vnitřní postoj, jak prožil misie, zdali se nekochal jen prchavým dojmem, neboť záleží na nás, jaké ponese ovoce, zda se prohloubí víra, eucharistická úcta, zda ubude těch, kteří dochází na nedělní liturgii po začátku... A tak by se dalo pokračovat.

Petr Bílek

Nemohu říci, že bych se na misie těšila. Spíš jsem očekávala náročný týden, plný běhání do kostela a dlouhé naslouchání. Realita byla ale úplně jiná. Oba kněží tak poutavě a s velkou láskou k Bohu kázali, že jsem přestala vnímat čas a snažila se, co nejvíc si odnést. V půlce týdne jsem onemocněla a to jsem si s velkou lítostí uvědomila, o co přicházím.

Nejvíce mě oslovila úterní Škola modlitby, na které otec Jan mluvil o utrpení a kříži. Delší dobu se modlím, abych dokázala přijmout svůj kříž, ale stále mi to nejde a nejraději bych se ho zbavila. A tu mi byla nabídnuta jednoduchá cesta. Dívat se na kříž a říkat si: „Trpíš Ty, trpím s Tebou i já.“ Zároveň svou bolest obětovat za někoho druhého, kdo potřebuje pomoc. Nemusí jít o velké činy. Ježíš přijímá každý počin, který mu chci odevzdat, i ten nejnepatrnější. A tak se snažím mít neustále u sebe červený škapulír a zapamatovat si: „Umučení našeho Pána Ježíše Krista, spas nás!“ Doufám, že se konečně zbavím dotěrných otázek „proč“ a konečně bude mít můj kříž smysl.

Ráda bych poděkovala našemu panu faráři otci Janovi za uspořádání misíí. Bylo to obohacující pro každého z nás i pro celou farnost.

Věra Kollnerová

Misie, na které jsme se těšili, splnily naše očekávání. Byly pro všechny, kteří si chtěli prohloubit svůj vztah k Bohu. Nádherná promluva o desateru nám dala poznat, že desatero není jen o zákazech a příkazech. Je také o konání dobra a nezměrné Boží lásce, která je všeodpouštějící. Také promluvy na Petrově (a s tím spojená pout' Sv. branou Jubilejního roku) a jiné byly pro nás velmi obohacující a zdrojem prohloubení vztahu ke Kristu.

Děkujeme všem, kteří se na misiích podíleli. Kéž tyto misie přinesou své ovoce...

Pasekovi

Ještě než misie u nás ve farnosti začaly, tak jsem k nim nahlížela spíše skepticky... Nikdy by mě ale nenapadlo, že budu tak "hladová" po Božím slově a promluvách kněží Jana a Pavla. Nedělalo mně žádný problém ráno vstát na mši svatou, nebo se účastnit dvou mší za den. Nezapomenutelným zážitkem pro mě byla svatá zpověď a sobotní obnova manželských slibů. Jsem oběma misijním bratrům moc vděčná a Pánu Bohu zvláště, že jsem si mohla osobně prohloubit moji víru s ním. Věřím, že z této milosti budu dlouho čerpat jak ve všedních starostech, tak i radostech.

*S vděčností
Radmila Klašková*

Misie se mi líbily. Dětská mše byla velmi pěkná, slyšeli jsme vyprávění o malém princí. A na konci mše jsme dostali medailku Panny Marie od dětí, které nám zahrály scénku o zjevení P. Marie sv. Kateřině Labouré v Paříži. Bylo to v roce 1830 a od té doby se tyto medailky rozšiřují. Misionáři přišli potom i do našeho náboženství a povídali si s námi. A taky se mi moc líbilo závěrečné žehnání misijního kříže.

Anežka Šilhánová, 4. třída, Kobylnice

Lidové misie? A ve farnostech? Co si pod tím termínem představit? Ať se ptám, kde se ptám, nikdo pořádně neví. Ale to už je minulost.

V týdnu od 21. 2. do 28. 2. zažila naše farnost po 80 letech lidové misie. Týden plný přednášek, zamyšlení, zajímavých setkání a nejen duchovního programu pro všechny věkové kategorie. Každý si mohl vybrat z široké nabídky, každého oslovilo něco jiného, ale v každém určitě zůstane vzpomínka na týden prožitý v klidu, v lásce, ve smíření a v přítomnosti dvou misionářů, kteří nám zprostředkovali nezapomenutelné zážitky.

Pro mne osobně bylo jedním z nejsilnějších zážitků páteční dopoledne, kdy jsem s otcem Janem putovala po nemocných a starých lidech v Jiříkovicích a v Ponětovicích. Navštívili jsme celkem devět nemocných v osmi domácnostech. Bylo neuvěřitelné sledovat otce Janka, s jakou láskou ke každému přistupoval. Jak je dovedl potěšit v jejich starostech, bolestech a trápeních, jak se dovedl radovat z jejich radostí a jak jim přinesl Kristovu lásku a pokoj.

Nejen za toto bych chtěla „naším“ misionářům poděkovat.

Markéta Staňková

Lidové misie v naší farnosti začaly už vloni, v neděli 2. srpna 2015, kdy se otec Pavel Kavec CM objevil poprvé v naší farnosti. Shodou okolností to bylo na jiříkovských hodech na mši svatě pod širým nebem. Tehdy jsem poprvé slyšel jeho kázání a moc mile mě překvapilo, jak se na nás připravil a že o Jiříkovicích a naší farnosti věděl spoustu věcí. A od té chvíle jsem se na misie začal těšit, i když jsem vůbec nevěděl, jaký bude jejich program a jak budou probíhat.

A moje očekávání bylo vrchovatě naplněno. Týden nabitý programem pro všechny věkové skupiny, doplněný o možnost celodenní adorace, možnost svátosti smíření a také rozhovoru s misionáři za to opravdu stál. Asi nejsilněji ke mně promluvila nedělní přednáška pro muže, páteční křížová cesta v Loučkách a sobotní katecheze pro manžele. A určitě nezapomenu na návštěvu misionářů u nás na obecním úřadě, kde mě oba otcové ujistili, že se za naši obec budou modlit. A že nezapomněli, to dokázali tím, že hned ve středu po misiích mi poslali pozdravný mail.

Celý týden jsem prožíval jako jedny velké exercicie a těším se na to, že příští rok se budeme moci s našimi misionáři opět setkat při víkendové duchovní obnově.

Ruda, jáhen ve Šlapanicích a starosta v Jiříkovicích

P.S. Na webových stránkách farnosti najdete fotografie z misí, ke kterým postupně přibudou i záznamy kázání a přednášek. Máte-li nějakou zajímavou fotku, video nebo sérii snímků, můžete je poslat na adresu misie@farnostslapanice.cz a my je také zveřejníme. U většího množství snímků je lepší neposílat je v příloze e-mailu, ale např. přes službu Úschovna.cz. O našich misionářích si můžete přečíst více na webových stránkách <http://www.vincentini.sk/>.

Z lidových misí v kostele Nanebevzetí Panny Marie, Šlapanice

Foto: Vojtěch Hlávka

MISIE – DOBŘE NÁM JE

Při poslední misijní mši svatě pronesl P. Pavel Kavec slova, že cílem nebylo uspořádat misie, ale vrhnout nás do Boží náruče. Naopak při zahájení misii pronesl, že cílem misii je upřímná svatá zpověď. Když položí tyto dvě myšlenky vedle sebe, vyjde mi podobenství o marnotratném synu. Syn, který urazil otce, vyžádal si už dopředu svůj díl dědictví a opustil ho, vrací se po letech s jediným přáním, aby mu otec odpustil.

Ve kterých svých životních peripetiích jsme byli a možná ještě jsme jako tento syn? Velmi si vážím milosti, která mě v podobě misii potkala a ráda nabízím myšlenky, které jsem zachytila.

Neděle 21.2. 2016 P. Pavel Kavec – promluva při úvodní mši svatě

Téma: **Svatá zpověď**

Zvroutnit svatou zpověď.

Odstranit ze své strany překážky, pak Bůh přijde.

Každý den svádět boj proti průměrnosti.

Úkolem seniorů je modlit se, modlit se, modlit se za ty, kdo jsou na časném bojišti.

Jaké jsou mé překážky vůči Bohu? Jan Pavel II. hovoří o oslabení citlivosti pro hříchy, o slabém úsilí o svatý život.

Lidé se vychloubají tím, za co by se měli stydět.

V životě mnoha křesťanů je Bůh stále méně přítomen.

Mluvit slušně, už i to je příklad např. na pracovišti, ve škole.

Jak postupovat při přípravě na svatou zpověď?

Modlitba k Duchu svatému

Pravdivě poznat stav své duše, ať lituji a prosím o sílu k nápravě života.

Zpytování je setkání s Bohem i se sebou samými. Je důležité, abych byl uzdraven z hříchů.

Upřímné vyznání hříchů

Dítě, které něco provedlo, nemá v srdci pokoj, dokud všechno nevypraví rodičům.

Pána neuráží, když neříkáme složitá slova.

Pacient má šanci na úspěšnou léčbu v případě, že popravdě řekne, co a jak.

Narodil od fyzického uzdravení je duchovní uzdravení možné vždy.

Lítost – pláč nad svými hříchy

Umíme plakat? Je pláč v našich modlitbách?

Pokrytci neumí plakat. Neprosí o dar slz nad sebou. Nad svými hříchy musíme plakat.

Ne falešné slzy.

Vykonejte si např. kající pobožnost - pouť na Petrov.

Předsevzetí – je nezbytně důležité

Chci-li svůj život měnit k lepšímu, mám si dát něco, co chci zlepšit. I malá vítězství mají velkou cenu.

Zadostiučinění

Od zpovědníka dostáváme za pokání modlitbu, ale...dejme něco navíc. Dát "dýško" Bohu. On to nepotřebuje, ale dejme mu sami něco - s radostí.

Co mám z dobře vykonané zpovědi?

obdržím Boží milost

radost z práce, čistotu

pokoj a štěstí

čest a vážnost

snažím se polepšit

naději na věčnou spásu

Pokud si udržuji duši v pořádku, tak jdu do nebe.

Kdo setrvává v hříchu, nemá u lidí cti, má nechut' k životu.

Více je Bůh připraven odpustit kajícímu hříšníkovi, než je připravena matka zachránit své dítě z hořícího domu. (P. Jan Maria Vianney)

Neexistuje v životě člověka okamžik, kdy by se člověk nemohl vydat na novou cestu. (P. Charles de Foucauld)

Na soukromý dotaz k přípravě na životní svatou zpověď mi P. Pavel Kavec upřesnil, že je třeba se na ni připravit upřímně a horlivě, ne zvykově a povrchně. Vyznat skutečnosti, které:

člověk celý život záměrně zatajoval

jsme zapomněli vyznat, nebo nemáme jistotu, zda jsme danou skutečnost vyznali

jsme nepovažovali až doposud za hřích

nás osloví během misíí a proto je třeba naslouchat, co nám Pán během misíí ukazuje

Pro každodenní duchovní život doporučuje:

každodenní zpytování svědomí v polovině dne – např. kolem oběda (uvědomit si, jak se mi daří/nedaří dnešní předsevzetí)

a večerní zpytování po uplynulém dni

Předsevzetí je možné si dávat na jeden den, nebo zvolit jedno a usilovat o ně delší čas.

Při večerní modlitbě pak Ježíši říct svými slovy, co se podařilo a poděkovat. Poprosit o odpuštění za to, co se nepodařilo.

Neděle 21.2. 2016 P. Pavel Kavec – Škola modlitby

Téma: **Zelený škapulíř**

Zelený škapulíř je kousek zelené látky, kde na jedné straně je vyobrazena Panna Maria a ze strany druhé její probodené srdce doplněné textem: "Neposkvrněné srdce Panny Marie, oroduj za nás nyní i v hodině naší smrti". Škapulíř vznikl na základě zjevení Panny Marie sv. Justíně v r. 1840. V pravé ruce držela Panna Maria své srdce celé v plamenech a v levé ruce měla kousek zelené látky. Zelený škapulíř je darem Neposkvrněného Srdce Panny Marie pro záchranu hříšníků. (zdroj fary.signalny.cz)

Máme jej užívat jako prostředek obrácení našich synů a dcer. Vložit jej na místo, kde se daný člověk pohybuje a modlit se k Bohu o potřebné dary a milosti pro něj. Nejedná se o nějaký kouzelný amulet, ale ve spojení s modlitbou k Bohu jako prostředek milostí.

Vkládejme do modlitby všechny nápady.

Papež František se modlí: Ukaž mi, Pane, který z mých nápadů je dobrý a mám ho uskutečnit.

Středa 24.2. – P. Pavel Kavec – promluva při mši svaté

Téma: **Růženec**

Někdy se bratři protestanté diví, a možná nám i trochu závidí, mariánskou úctu.

Ježíš dal Marii za matku Janovi, Jan zastupuje celé lidstvo.

Růženec vyrůstá z evangelia. Odráží tajemství vykoupení celého světa.

Kořeny růžence jsou v žalmech. Každý zde poznává Boha, Spasitele, nachází zde dík, důvěru, pomoc, odpuštění.

Poustevníci a řeholníci se modlívali všech 150 žalmů. Časem se vžila podoba 150 žalmů a jedno tajemství Kristova života. Řada bratří ale neuměla číst, proto se vyvinula podoba 150 Zdrávasů a 150 Otče náš. Později došlo ke spojení modliteb s pohledem na Marii a vzniká růženec, jak ho známe v dnešní podobě.

Růženec připomíná Boží činy. Otvíráme se Bohu.

Je třeba svůj život založit na růženci.

Co s tím, když se začnu modlit a ztratím se?

Modleme se ve společenství, za bezesných nocí apod. Vkládejme do Zdrávasů, co prožíváme.

Mnoho světců je zobrazeno s růžencem. Sv. Bernardetě se Panna Maria zjevila s růžencem.

Růženec církev doporučuje hned po svátostech, ty jsou na prvním místě.

Růženec má být sloupem naší modlitby, uvádí nás do pravd víry. Prosme o světlo.

Při tajemství "svatby v Káně" vzpomeňme na svou svatbu, při tajemství "pokřtěn v Jordánu" děkujme za svůj křest, vzpomeňme na ty, komu jsme za kmotry apod.

Jeden muž se denně modlil tři Zdrávasy za to, aby nezemřel bez svátostí. A skutečně byl díky jim zachráněn.

Když se na vás někdo obrací s prosbou o modlitbu, berte to vážně.

Příběh: Slavný dirigent těsně před zahájením koncertu ve známé koncertní síni Carnegie Hall v New Yorku se zarazil, odešel do zákulisí a po chvíli se vrátil. Poté koncert pokračoval a byl excelentní. Novináři se poté pídili po příčině nezvyklého chování. Dirigent jen prostě odpověděl: "Zapomněl jsem si v šatně růženec. Cítím se bez něj daleko od Boha."

Pátek 26.2. 2016 – P. Pavel Kavec – promluva

Téma: **Hříchy proti Duchu svatému, které nebudou odpuštěny**

Studenti se utěšují, co se pokazilo, může se dát do pořádku.

Jsmo-li na zemi, můžeme se napravit. Užíváme ale prostředků k nápravě? Bolí nás, když upadneme do hříchu? To je dobře.

Hříchy proti Duchu svatému, které nebudou odpuštěny navěky:

opovržlivé spoléhání se na Boží milosrdenství – např. Pokušitel nám namlouvá, abychom zhřešili, však se z toho vyzpovídáme apod. V produktivním věku je moc povinností, ale udělejme si čas na modlitbu.

Příběh: Jeden muž chodil kolem fary a kláštera a říkal si, že na konci života stačí říct tři slova: "Bože, odpusť mi", a bude mít vystaráno. Nakonec zemřel náhle, když se mu splášili koně. Poslední tři slova byla: "Ke všem čertům."

hříšník si zoufá, že jeho hřích je příliš velký na to, aby mohl být odpuštěn

Jidáš si natolik zoufal, že nenašel sílu k prosbě o odpuštění.

tvrdšíjně odporovat pravdě

Příběh: Známý spisovatel Emil Zolla byl v Lurdech přítomen zázraku uzdravení. Po návratu však publikoval, že to co se v Lurdech děje je podvod a lež.

bližnímu nepřát a závidět padlému člověku, že se obrátil

Lotr na kříži se polepšil. Cesta každého člověka je jiná, přejme a bude nám přáno.

mít zatvrzelé srdce k spasitelnému napomínání

Příběh: Umíral materialista. Žena ho prosí, aby se vyzpovídal. On na to: "Bůh není, duše není, dej mi pokoj." Žena naléhá: "Ale, kdyby přece byl, vyzpovídej se." "Jestli Bůh je, přijdu ti to po smrti říct", odpověděl muž. Krátce na to zemřel. Když jej pak nesli v rakvi, otevřel oči a zračilo se v nich rudé světlo.

Hříšník si cestu k odpuštění zablokuje tím, že nevěří v odpuštění. Hříchy mu pak opravdu nejsou odpuštěny právě kvůli jeho nevěře.

Nezatvrzujeme srdce, aby Pán mohl dělat velké věci.

Pátek 26.2. 2016 P. Pavel Kavec – škola modlitby

Téma: **Křížová cesta**

Modleme se někdy křížovou cestu vlastními slovy.

Všímejte si obrazů křížové cesty během roku, spojujme svůj momentální stav s některým vyobrazením.

Příběh: Sv. Terezie z Avily jednou prožila velmi silný dotek při odchodu z kostela, kde se zadívala na výjev ukřižovaného Krista. Najednou uviděla, jak žije pohodlný život. Změnila se a stala se z ní světice a učitelka církve.

Křížovou cestu pojme jako cestu, na níž chci potkat Krista.

Účastněme se křížové cesty např. s Proglasem, kdy se společně modlí velká skupina posluchačů.

Při křížové cestě si promítněme, kdo nám pomáhá nést náš kříž, kdy nás kdo podepřel, pomohl, nasměroval. Kdo jsou ty moje "Veroniky".

Ježíš s námi spojil svůj život svým vtělením natolik, že pamatuje na bolesti. Umřel za mě na kříži. Je se mnou jinak než bližní.

Ježíš přebývá v našich srdcích uvnitř.

Mezi manželi je také sdílení, pomoc apod., ale kvalita sdílení a pomoci s Ježíšem je vždy a ve všem, co prožíváme.

Dobře pomodlená křížová cesta je, když se na obraz podívám s láskou, úctou nebo bolestí.

Sobota P. Pavel Kavec – promluva při mši svaté

Téma: **Manželství**

Příběh: V Německu uspořádali anketu, kterou větu mají ženy nejraději. Zvítězila věta, kdy rodiče v noci uslyší plakat dítě a manžel řekne ženě: "Lež, já to zařídím."

Muž je hlava rodiny, žena je srdcem a korunou rodiny.

U ženy převládá laskavost, u muže rozum.

Manželé mají právo rozhodovat o počtu dětí.

Dítě má právo se narodit.

Cítí se naše děti doma dobře? Vycházíme jim vstříc? Mají pocit bezpečí a jistoty?

Modlíme se s dětmi?

Jan XXIII.: Dítě je jako kniha, ve které bychom měli číst a do ní psát. Sám napsal svým rodičům dopis, když už byl po vysokoškolských studiích a letech kněžské služby: "To, co jsem se naučil od vás mi dávalo teplo a svítilo na vše, co jsem se dověděl dlouhými roky studií."

Není třeba vymýšlet posty, jen se dětem darujme.

Neděle 28.2. 2016 – promluva při závěrečné mši svaté

Téma: **Kříž**

Příběh: Na faru přišel člověk s křížem z lipového dřeva. Chtěl jej darovat faráři s tím, že se mu do jeho moderního pokoje nehodí. Byl to kříž, na který hleděla jeho matka, když umírala. Kněz kříž ale nepřijal a řekl ať si ho nechají. Kříž skončil na půdě.

V naší farnosti jsou misie po 80. letech. Plody misí se ale neztratily, zůstávají zde ve farnosti třeba jako ten kříž na půdě. Ti, kteří se tenkrát modlili, pomohli nám, kteří jsme dnes zde, abychom Pána našli.

V křesťanském příbytku má kříž viset na čestném místě. Ježíš chce z kříže kázat a přinášet nám pozhnání.

Vzpomeňme na to, co prožívali naši rodiče, předkové v roce 1936 před II. sv. válkou, před tím, než jsme se narodili.

Každý kněz ve farnosti, kde slouží, tam má své místo, své těžkosti, své poslání.

Dívejme se s velkou nadějí do budoucna, dnes držíme v rukách budoucí generaci.

První starost Stvořitele patřila rodině. Ježíš se narodil v rodině.

Dokud nemohli první křesťané stavět kostely, tak se víra žila a předávala v rodině.

Farnost a rodina mají spolupracovat. Každý máme v rámci farnosti své poslání, dary a je třeba si je uvědomit a darovat je, zapojit se.

Příběh: Spisovatel Archibald Josef Cronin v knize Klíče od království zachytil, jak se víra po staletí udržovala jen v rodinách. Rodák ze Šlapanic P. Josef Zeman, misionář, přijel na zač. 20. století do Číny. Zde mu spolubratr P. František vyprávěl, že v horách je stará křesťanská vesnička, kde bohoslužbu bez proměňování slouží tamní sedlák. Kdysi tu v r. 1632 byl nějaký misionář P. Rivier, který tamní obyvatele naučil tomu nejdůležitějšímu: vzbudit lítost, křtít děti apod.

Odneseme si domů misijní křížky. Vnímejme je jako znamení toho, co jsme se rozhodli změnit.

Dejme si předsevzetí, v čem chceme být zodpovědnější - už toto jsou plody misí.

Když je v rodinách utrpení, dívejme se na kříž.

Rozhádaným manželům říká Ježíš z kříže: "Odpouštějte si".

Na Slovensku při svatebním slibu přísahají na kříž. Když je pak v rodině, v manželství těžko, pohledí na něj.

Příběh: V Polsku za komunismu chtěla jedna katolická skupina prosadit, aby se u nich v továrně umístil kříž. Vedoucí to nechtěl. Konaly se demonstrace na podporu umístění kříže. Vedoucí to nakonec dovolil s tím, že budou všichni zaměstnanci na kříž přísahat, že nebudou v továrně krást a budou chodit včas do práce. Kříž tam nakonec není...

U našeho kostela je nyní umístěn misijní kříž. Den 28. únor se od nynějška stává dnem, kdy můžeme každý rok získat při zachování obvyklých podmínek plnomocné odpustky. A částečné odpustky je možno získat při každém krátkém uctění kříže, když kolem něj budeme procházet.

Ježíš nám z kříže bude radit a pomáhat.

*S přáním, aby zápisky posloužily
Ivana Horáková*

ZÍSKÁNÍ ODPUSTKŮ MISIJNÍHO KŘÍŽE

PLNOMOCNÝCH

* ve výroční den svatých misii –
28. únor

* na Svátek Povýšení svatého
Kříže – 14. září

ČÁSTEČNÝCH

* při každém uctění misijního kříže

ZA PODMÍNEK

* být ve stavu posvěcující milosti
* svaté přijímání v den získání
odpustků

* modlitba na úmysl Svatého otce
* nemít zálibu v žádném, ani
v lehkém hříchu

* uctění misijního kříže

Odpustky můžeme přivlastnit i
duším v očistci.

*Misijní společnost sv. Vincence de
Paul*

Naši misionáři. Zleva: o. Pavel Kavec, o. Jan Jakubovič
Foto: Vojtěch Hlávka

VELIKONOČNÍ CHVALOZPĚV A JEHO POSELSTVÍ

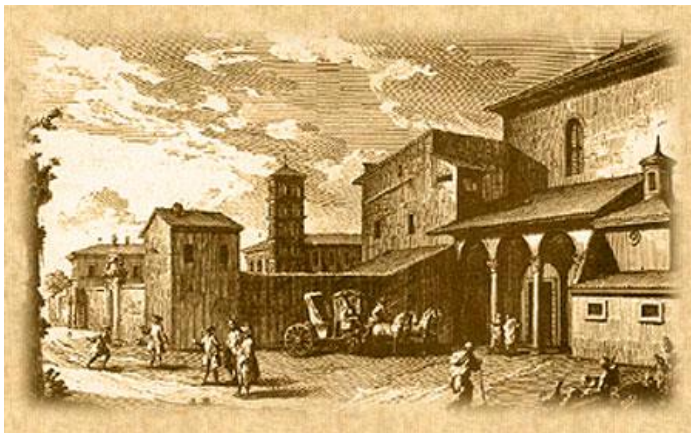

Velikonoce, kterým předchází doba postní, dávají smysl lidskému utrpení. Je třeba vyjít z významu Božího spolu-utrpení, které se uskutečnilo v Kristu. Proto postní putování je vždy ve světle Velikonoc, během kterého ožívá to, co se odehrávalo v srdci Ježíše Krista, když naposledy vystupoval do Jeruzaléma, aby se tam obětoval za ty, které miloval – za všechny.

Do tajemství této Kristovy paschy nás uvádí velikonoční vigilie, která má čtyři části (liturgii světla, liturgii slova, křestní liturgii a liturgii eucharistickou). Nejpůsobivější a nejpoetičtější částí celé bohoslužby je velikonoční chvalozpěv – Exultet.

Tento hymnus je poetickou promulgací Božích vykupitelských činů, která zve křesťanské společenství k oslavě Kristova vzkříšení a předznamenává celou vigilií svým jásavým charakterem a bohatou symbolikou. Exultet je prodchnut entuziasmem a radostí z nového života. Obrací se na věřící textem, který je naplněn hlubokým teologickým poselstvím. Text hymnu používá obrazy Starého Zákona a přináší celému společenství zkušenost nového začátku v Kristu. Předznamenává liturgii slova a dává slavnostní ráz celé bohoslužbě.

Exultet je zahájen velkolepým obrazem nebeské liturgie a vyzývá k jáсотu jak na zemi, tak i v nebi. Jde o spojení liturgie nebeské s liturgií pozemskou „tady a teď“. První část hymnu používá výrazy smyslového vnímání, kterými je sluch (jáсот, zvuk polnice, zpěv lidu) a zrak (země zalitá září, mizející temnoty,

Bazilika svatě Sabiny, kde papež slaví liturgii Popeleční středy

lesk jasného světla).

Latinský text hymnu používá pojem *populorum*, který je plurálem a odkazuje na celé národy, než pouze na lid, v českém překladu. Na rozdíl od eucharistických prefací, které se obracejí k Otci skrze Syna, se preface hymnu obrací k Otci a k Synu: aby chom ... *všemohoucího Otce i jeho jednorozeného Syna oslavovali*... Preface dále vyjadřuje soteriologický postoj - Adamův hřích (starý dluh) je vykoupen Kristovou obětí. V anamnestické části se připomíná pět velkých Božích činů, pětkrát zní „to je ta noc...“:

zabití beránka
přechod rudým mořem
ohnivý sloup na poušti
návrat k milosti a
Kristovo vítězství nad smrtí

Velikonočním beránkem je Kristus, jeho krev chrání věřící před hříchem stejně jako krev beránka starozákonní paschy chránila Izraelce před úderem anděla smrti. Text tak propojuje dávné vysvobození z otroctví faraonova a vyvedení světlem ohnivého sloupu, který symbolizuje svíce: sloupem světla ze včelího vosku. Tato noc nás vrací k milosti, k původnímu stavu před hříchem.

Následuje pět zvolání „Ó...“, která tvoří paralelu k pěti připomínkám Božích spásnosných činů. Zde se nachází také slavná šťastná vina, kterou se vyjadřuje úžas nad tajemstvím vykoupení. Opat Hugo z Cluny (+1109) nařídil zmínku o šťastné vině z liturgických knih zcela odstranit, a to pro její paradoxnost: Adamova vina (základ nauky o prvotním hříchu) nemůže být oslavována adjektivem „šťastná“. Tomáš Akvinský použil liturgické vyjádření *felix culpa* jako základ pro svou tezi o tom, že člověk po vykoupení byl pozvednut na vyšší úroveň přátelství s Bohem, než při stvoření. Tomáš se také zasadil o znovuzavedení pojmu *felix culpa* do textu hymnu *Exsultet*. Tato verze byla následně roku 1570 potvrzena papežem Piem V. a zahrnuta do římského misálu. Poslední, pátá z těchto aklamací vypovídá o příchodu Krista z říše zemřelých a ilustruje tak učení o sestoupení do podsvětí, kde podle tradiční nauky očekávali vykoupení zemřelí patriarchové, proroci a další starozákonní spravedliví.

Jako oběť je přinášen jak chvalozpěv, tak svíce. Tato oběť zakládá anaforický charakter hymnu *Exsultet*, ve kterém shromážděné společenství, podobně jako při eucharistii, předkládá obětní dary, v tomto případě svíci a chvalozpěv na svíci. Ve druhé části je v latinském textu použit termín *columna*, tedy sloup, označující svíci ze včelího vosku. Tento pojem navazuje na předchozí zmínku ohnivého sloupu, který vedl Izraelity z Egypta v noci a ukazoval jim směr. Zde je ohnivým sloupem Kristus, zastoupený svíci. Světlo svíce neubývá, protože jako tající vosk živí oheň, tak Kristus svou milostí živí Božský plamen ve svých vyvolených. Apis mater, tedy včelí matka – královna (český překlad použil termín pilná včela), byla v antice považována za panenskou bytost, která dává život mladým včelám. Tento symbol je pozůstatkem části hymnu *Exsultet*, zvaný

chvála včely. Po zmínce apis mater, pilná včela, se objevuje ještě jedna aklamace „ó vpravdě blahodárná noc“, která vyjadřuje radost nad společenstvím Boha a člověka, umožněném velikonočním tajemstvím.

V závěrečné části hymnu se objevuje náznak několika biblických motivů, zpracovaných poetickou formou. Je to především motiv čekání věrného služebníka: „Blaze těm služebníkům, které pán, až přijde, zastihne bdící. Amen, pravím vám, že se opáše, posadí je ke stolu a sám je bude obsluhovat.“ Kristus je zde nazýván nositelem světla, tedy ten, který přináší světlo – český překlad užívá termín jitřní vládce světla. Obětní charakter závěru hymnu je vyjádřen prosbou o přijetí líbezné vůně svíce. Vlastní závěr chvalo zpěvu je opět nesen poetickým vyjádřením nauku descendit-ascendit: ten, který se vrátil z říše zemřelých a jasně zazářil lidskému rodu.

Slava hymnu jsou nevyčerpatelným zdrojem duchovního povzbuzení a podnětů k modlitbě a rozjímání.

*Radost z velikonočního chvalo zpěvu přeje
P. Pavel Kopeček*

JAK JSME HOSPODAŘILI V ROCE 2015 A CO NÁS ČEKÁ LETOS

V roce 2015 měla naše farnost příjmy ve výši 1.366.126 Kč a výdaje ve výši 1.028.345 Kč. Na začátku roku 2015 jsme měli na bankovním účtu a v pokladně celkem 293.394 Kč a na konci roku 631.174 Kč. Aktuální stav financí na začátku března 2016 je pak 690.413 Kč.

Bližší rozbor příjmů a výdajů roku 2015 najdete v následujících tabulkách, které jsou členěny do skupin podle účetní závěrky, kterou farnost předává na biskupství:

Příjmy	Kč
Kostelní sbírky	849 570
Přijaté dary	77 200
Dotace	208 000
Ostatní příjmy	10 530
Nájemné	220 826
Celkem	1 366 126

Výdaje	Kč
Mzdové a osobní výdaje	0

Daně	17 159
Opravy památek movitých i nemovitých	0
Opravy nepamátek	28 368
Odeslané sbírky a poskytnuté dary	262 806
Nákup majetku, technické zhodnocení	0
Ostatní výdaje	720 012
Celkem	1 028 345

Největší část našich příjmů tedy tvořily kostelní sbírky (62 %), nájemné za pronájem prostor na faře (16 %) a dotace (15 %). Největší položku z dotací tvoří dotace od Jihomoravského kraje na sanaci stropu a na opravu a oken a dveří na faře (200.000 Kč). Pro úplnost dodávám, že sbírky v roce 2015 byly o 121.530 Kč nižší, než v roce 2014.

Struktura výdajů (alespoň v těch největších položkách) je následující:

Druh výdaje	Kč
plyn	145 866
kostel (údržba, vybavení)	86 232
předplatné novin a časopisů	77 514
elektřina	74 427
vybavení knihovny	40 825
fara (údržba, vybavení)	39 277
bohoslužebné potřeby	34 603
voda	24 244
kancelářské potřeby	23 037
katechetické pomůcky	19 880
květiny	18 575
daň z nemovitostí	17 088
farní den	16 926
pojištění	16 059
vybavení kuchyně	14 245

Odeslané sbírky a poskytnuté dary (262.806 Kč) se dělí takto:

sbírky odesílané na biskupství	154 120 Kč	např. Svatopetrský halěť, sbírka na Charitu, na misie atd.
desátek	102 186 Kč	část z příjmů farnosti (sbírky pro

		farnost, dary a nájemné) se odvádí na Biskupství ve formě tzv. desátku
dary	6 500 Kč	

Během celého roku probíhaly kromě obvyklých nedělních sbírek na běžné potřeby a provoz farnosti také hlavní sbírky na zateplení a opravu fary, na kterých se vybralo celkem 214.600 Kč. Z této částky se zatím použilo 10.987 Kč na výměnu termohlavic k topení a 3.178 Kč na přípravné práce na zateplení stropu.

V letošním roce nás čekají následující výdaje:

druh práce	cena v Kč
sanace trámů ve stropě fary (již proběhla)	167 500
repase oken na faře (opravy, těsnění, nátěry)	156 000
oprava dveří na faře	33 000
zateplení půdy na faře	145 000
celkem	501 500

Na tyto práce použijeme naspořené peníze z hlavních sbírek z minulého roku, sbírky z letošního roku a také dotaci z Jihomoravského kraje.

Zahájili jsme rovněž přípravu projektu na výměnu oken v kostele. Zažádali jsme o závazné stanovisko odbor památkové péče Městského úřadu Šlapanice k tomuto záměru a po jeho vydání budeme pokračovat přípravou potřebné projektové dokumentace. Po jejím dokončení pak bude následovat samotná realizace, která je podmíněna dostatkem finančních prostředků.

Závěrem děkujeme všem štědrým dárcům, kteří přispěli do farních sbírek v loňském roce, a prosíme všechny farníky, aby uvedené projekty podpořili i letos, abychom je mohli zdárně dokončit. Nejbližší sbírka se bude konat o Velikonocích.

Informace o průběhu a financování prací najdete v dalších číslech Okénka.

*Jáhen Ruda,
člen ekonomické rady farnosti*

OPRAVA OSVĚTLENÍ KOSTELA VE ŠLAPANICÍCH

Jak si jistě většina z vás všimla, došlo ke změně v osvětlení našeho kostela. Tato změna byla vyvolána již velmi špatným stavem stávajících svítidel a jejich další neudržovatelností. Stará svítidla s ještě poctivým úchytem žárovek přece jen po 20 letech „oslepla“ (odrazné zrcadlo ztrácí vlivem teploty a okolních podmínek svoji odrážecí schopnost) a některé reflektory dosloužily úplně. Bohužel stará poctivá výroba skončila a nová svítidla měla životnost maximálně dva roky a třikrát vyšší spotřebu žárovek vlivem nekvalitních kontaktů.

Proto došlo ke změně technologie svítidel a to na technologii LED. Současně došlo ke značnému snížení příkonu svítidel a to z dříve instalovaného příkonu 5,5 kW na 1,9 kW a zároveň díky vyšší účinnosti svítidel technologie LED ke zvýšení intenzity osvětlení. Jen pro ilustraci na oltáři došlo k nárůstu světelné intenzity o 35%, na sedes o 59 %, na ambonu o 148 % a v lodi o 74 % při snížení spotřeby o 65 % pro celý kostel.

Jistě jste si také všimli, že na stropě v lodi přibýly u dvou hlavních reflektoru po dvou malých, v presbytáři pak dva reflektory, které jste většina z vás neviděli svítit. Tyto slouží jako nouzové osvětlení při výpadku elektrické energie, stejně jak světlo nad varhanikem a v žebračce. Nouzové osvětlení je požadováno ve veřejných prostorách, kde se shromažďují lidé. Doufáme, že nové osvětlení zvýšilo i vaši pohodu při čtení a zpěvu z kancionálů.

Petr Machain

NA VÝLET TROŠKU JINAK - JERUZALÉM PODRUHÉ

Izrael se nejčastěji poprvé navštěvuje s mnohokrát popsanou poutní poznávačkou, která přináší nezapomenutelné zážitky. Možná ale, stejně jako my s manželkou, můžete dojít k názoru, že hlavně Jeruzalém vám má ještě hodně co říci. Podrobněji vyprávět nelze, to by bylo na knihu, takže jen heslovitě a stručně. Veliký zážitek přinese účast na hlavní nedělní mši ve Starém městě, v Chrámu Božího hrobu. Je latinská, brzy ráno, přímo u jeskyně Božího hrobu, s neopakovatelnou atmosférou. Nedá se vynechat návštěva ostatních kostelů, především sv. Anny s výjimečnou akustikou, Narození Panny Marie, sv. Jana Křtitele a dalších chrámů různých církví a klášterů. Také vlastní křížová cesta na Via Dolorosa, klidně a pohodově procházky úzkými uličkami Starého města jak ve dne mezi turisty z celého světa a prodavači se stovkami nejrozmanitějších obchůdků, tak temnými a liduprázdnými pozdě v noci nebo brzy ráno, kdy tu každý kámen přímo dýchá historií a romantikou a kdy máte na vše čas a nemusíte počítat každou minutu. Vedle hory Sión s Večeřadlem, hrobem krále Davida, nádherným kostelem Zesnutí Panny Marie v Arménské čtvrti najdete snad nejstarší kostel v Jeruzalémě, sv. Marka, s ikonou dle tradice malovanou samým sv. Lukášem, před níž se údajně stalo mnoho

záračných uzdravení, a kde v působivém podzemí čeká další večeřadlo a místo souvisejících zázraků. Od Zdi nářků lze dřevěnou lávkou vystoupit na Chrámovou horu - kde stál hlavní židovský Chrám, nyní se Skalním dómem a mešitou Al Aksá, kam ale ani nenakouknete, je to jen pro muslimy. Vedle Chrámové hory pod Siómem leží prastaré vykopávky Davidova města, kde si nenechte ujít dlouhou procházku podzemím pro vedení vody a nakonec známým Siloašským kanálem. Autobus vás pak vyveze nahoru, k chrámu Sv. Petra in Gallicantu, vedle je velmi navštěvovaný hřbitůvek s místem odpočínutí Oskara Schindlera a kousek dál malý ale zajímavý památník holokaustu se slepým průvodcem. Staré město má krásné brány, Damašskou, Siónskou, Novou, Herodovu, Sv. Štěpána (Lví), u ní je Olivová hora s Getsemanskou zahradou, Chrámem všech národů a Máří Magdaleny se zlatými kopulemi atd., a další brány, nejnámější je ale asi Jaffská s Davidovou věží a muzeem s výhledy a možnou procházkou po hradbách. Pod hradbami vedle Herodovy brány je rozsáhlá Zedekiášova jeskyně, kousek dále pak Zahradní hrob, asi nejnavštěvovanější místo mimo Staré město, s další údajnou jeskyní Božího hrobu a Kalvárii hlavně pro věřící ostatních církví, kde ani umístění nad rušným autobusovým nádražím neubere jisté kouzlo. Trochu dále leží nádherný areál katedrály sv. Jiří s příslušejícími školami a Hroby králů, které jsme ale našli zavřené. Suvenýry a výrobky z olivového dřeva se vyplatí nakoupit levně a bez smlouvání v obchůdku před katedrálou (kromě betlémů, ty jsme tam vůbec neviděli, pro ně radím jít do skutečného Betléma, u hotelu Betlehem byl obchod s největším výběrem). Rozhodně také doporučuji: Izraelské národní muzeum s mnoha expozicemi, např. Kumránských svitků, ve tvaru polozakopaného hliněného džbánu, stále chlazeného vodou z mnoha vodotrysků, nebo rozsáhlé obrazové galérie nejnámějších světových malířů, venkovní výstavu s výhledy a zvuky a další, Muzeum biblických zemí, obě umístěné ve čtvrti Kyriat Ben Gurion se Sachrovým parkem, Růžovou a Prezidentovou zahradou, Knessetem (parlamentem), univerzitami, bankami a knihovnami. Blízko je i známá Botanická zahrada, dost rozkvetlá i v únoru, ale tam raději v dubnu a ještě lépe tak za rok, až dostaví slíbené pavilóny. Dále Rockefellerovo muzeum se svými vykopávkami, a třeba ještě expozici diamantů, ale rozhodně nezapomeňte na tržnici v blízké čtvrti Mahane Yehuda, kde uvidíte více, než si dokážete vysnit. S Jeruzalémem se určitě nakonec rozloučíte opět návštěvou Chrámu Božího hrobu. Budete vracet s hlavou plnou krásných zážitků a s pocitem, že tohle tedy určitě stálo za to. A abych nezapomněl - s bezpečností jsme neměli naprosto žádný problém.

Jiří Kolbábek

LIMITUJEME TVŮRČÍ MOC BOŽÍ?

Předkládáme vám výňatky z teologického zamyšlení jednoho z našich čtenářů.

V minulém Okénku mne mj. zaujal podnětný a poučný referát z Konference o exorcismu na Vranově. Tohle trochu opomíjené téma je dnes zvlášť aktuální a je nutno častěji připomínat, jak rafinovanými způsoby může lidi svazovat Kníže tohoto světa. A tak doufám, že se snad "nezavře okénko" před příspěvkem jednoho farníka, poněvadž v onom článku zmíněný jistý fenomén si přece jen zaslouží přesnější úhel pohledu. S textem I. Horákové však plně souhlasím.

Nejen já jsem mezi křesťany toho názoru, že tzv. víra v mimozemšťany s démonickým podtextem je mylně ztotožňována s hypotézou, jež přirozeně hýbe myšlením lidstva všech dob. (Kdysi jsme to probírali na schůzce v sakristii s P. Vladimírem Novotným.) Vždyť i papež František se před vědci vyslovil (říjen 2014) o možnosti mimozemského života a vatikánská observatoř má experty zabývající se o tuto problematiku. Teorie, že by všemohoucí Bůh mohl řadu světů v nedozírných hlubinách vesmíru osídlit myslíci tvory, vypadá rozumově přijatelná a nevidím v ní žádnou senzaci.

(...)

Bůh nám sice nezjevil důkazy o jiných formách života, ale to nás neopravňuje Ho svými názory v Jeho nekonečné tvůrčí moci limitovat - a tím potažmo degradovat Ježíše. "Nebesa vypravují o Boží slávě..."

(...)

Jistě, Ježíš Kristus se vtělil jen na této Zemi. Můžeme třeba předpokládat, že si zvolil místo obývané tou nejhříšnější společností, je to však domněnka.

(...)

Ať tak, či jinak, všechno nám bude zcela jasné na věčnosti.

Petr Bílek

MARIE VLČKOVÁ-PLACHÁ: 10. VÝROČÍ ÚMRTÍ

Dne 22. dubna 2016 uplývá již 10 roků od náhlého odchodu na věčnost naší sestry a bývalé varhanice paní Marie Vlčkové-Plaché.

Již od pěti let hrála a vystupovala na školních besídkách. Také se věnovala přednášení a baletu, zpívala ve sboru učitele Sedláčka. Později zpívala ve sboru "Eliška Krásnohorská" v Brně a od 15 let hrála u nás na varhany. Navštěvovala hodiny u profesora J. Pukla - varhanní hra, profesora B. Příhody - harmonie a profesora Buriana a Hradila - dirigování. Složila státní zkoušku z angličtiny a němčiny. Později pomáhala u bratra kněze P. Milana v severních Čechách, navštěvovala katechetické kurzy v Litoměřicích. Hrála i na primici P. Milana a P. Josefa píseň "Buď život Tvůj co krásná

svíce bílá, již na oltáři rozžal sobě Pán". Sňatek uzavřela 2. 12. 1972 s p. Jiřím Plachým za přítomnosti šesti kněží. Přítomen byl příbuzný P. Karel Válka, dlouholetý farář , z Jimramova, kanovník Otec Viktor Jordán z Brna, P. Jindřich Hladík a P. Metoděj Nebojsa.

Sestra Marie zemřela po návštěvě kostela a týdenní modlitbě k Božímu milosrdenství náhle v sobotu 22. 4. 2006, kdy se už ráno neprobudila. Vyprošujeme ji klid po životním boji a odměnu u Pána.

P. Josef Vlček

NAŠI CHLAPCI VEZOU STŘÍBRO Z FLORBALOVÉHO TURNAJE

Naši mladší ministranti vybojovali v neděli 14. února 2016 na ministrantském florbalovém turnaji v Telnici druhé místo, když základní skupinou prošli bez porážky a až ve finále prohráli s týmem Syrovic 1:3. Tým hrál ve složení: brankář Filip Sedláček a v poli Vojtěch Buchta, Šimon Horák, Vojtěch Horák a Jakub Koudelka. Filip Sedláček byl vyhlášen nejlepším brankářem turnaje a Vojtěch Horák byl druhým nejlepším střelcem s 15 brankami. První místo mu uteklo jen o 1 branku.

Starší ministranti získali ve své kategorii 7. místo, když v rozhodujícím utkání o umístění vyhráli nad Újezdem 2:1 po samostatných nájezdech. Branku týmu hájil Stanislav Buchta a v poli hráli Adam Kvasnička, Dominik Podsedník, Jan Staněk, Daniel Šedý a Jaroslav Teslovič.

Klukům děkujeme za vzornou reprezentaci naší farnosti. Děkujeme rovněž trenérům, rodičům a fanouškům, kteří oba týmy mohutně povzbuzovali.

Jáhen Ruda

BOHOSLUŽBY VE SVATÉM TÝDNU 2016

ŠLAPANICE		
Zelený čtvrtek	18.00	obřady Zeleného čtvrtku
Velký pátek	7.00	společná modlitba breviáře v kostele
	15.00	velkopáteční obřady, otevření Božího hrobu
	19.00	noční křížová cesta v Jiříkovicích v Loučkách
Bílá sobota	7.30	společná modlitba breviáře v kostele
	18.00	společná modlitba breviáře v kostele
	20.00	obřady Vzkříšení
neděle Zmrtvýchvstání	7.00	ranní
	8.45	„devátá“ - hlavní velikonoční mše
	18.30	večerní
pondělí velikonoční	7.00	ranní
	8.45	devátá

Po obřadech Zeleného čtvrtku bude „Svatá hodina“ a po ní možnost celonoční adorace. V pátek po obřadech a v sobotu po celý den bude kostel otevřený k soukromé modlitbě a návštěvě Božího hrobu.

U Božího hrobu můžete přispět do sbírky na údržbu chrámu Božího Hrobu v Jeruzalémě.

PODOLÍ		
Květná neděle	20.3.	9.00
Pondělí Svatého týdne	21.3.	7.00
Úterý Svatého týdne	22.3.	18.00
Středa Svatého týdne	23.3.	18.00
Zelený čtvrtek	24.3.	18.00
Velký pátek	25.3.	18.00
Bílá sobota	26.3.	20.00
Neděle Zmrtvýchvstání Páně	27.3.	9.00
Pondělí velikonoční	28.3.	9.00

Zpovídání před velikonoce

vždy v pátek po celou dobu postní jednu hodinu před večerní bohoslužbou

úterý 22. 3. 2016 16.00 – 18.00 hod

středa 23. 3. 2016 16.00 – 18.00 hod

PRACE		
Zelený čtvrtek	24.3.	18.00
Velký pátek	25.3.	18.00
Bílá sobota	26.3.	19.30
Ostatní bohoslužby jako obvykle.		

Datum uzávěrky dalšího čísla časopisu Okénko: **6. 6. 2016**

Plánované **datum vydání: 26. 6. 2016**

OKÉNKO – časopis farních společenství ve Šlapanicích, Podolí a Praci
 Vydává Římskokatolická farnost Šlapanice u Brna, Masarykovo nám. 9, 664 51 Šlapanice
 telefon: 544 245 280, e-mail: okenko@farnostslapanice.cz, <http://www.farnostslapanice.cz>
NEPRODEJNÉ!